

zij betrekkelijker wijze schaars bezocht. Vrachtkarren, handkarren, menschen die haast hebben, kiezen allen zooveel mogelijk een anderen weg en Heeren- en Keizersgracht behouden vooreerst haar voorname kalmte.

Waar de Warmoesgracht uitmondt in de Heerengracht was vroeger geen brug, zoodat de bewoner van een der huizen aan den overkant altijd een belangrijk eind moest omloopen eer hij zich naar het midden der stad kon begeven. Op eigen kosten deed hij toen de steenen wulfbrug bouwen die het hem mogelijk maakte voortaan langs de Warmoesgracht in rechte lijn te gaan. Nog heet die brug naar hem „de sluis van Brienen,” maar zijn woning is reeds lang een gesticht van weldadigheid geworden, zooals eenmaal alle huizen aan Heeren- en Keizersgracht van bestemming zullen veranderen en, evenals te Londen is gebeurd, de handelskantoren in het mid-

den de inwoners nog verder naar buiten zullen persen. Dan zal de stad nog grooter zijn dan ze nu is en zal het Vondelpark geheel en al binnen de stad liggen.

In weinig tijds kan veel van dien aard geschieden.

Enkele tientallen jaren geleden zag de naaste omgeving van het Vondelpark er nog geheel anders uit dan nu. Waar nu straten vol gebouwd zijn met echte stadshuizen, torenhoog, met eerste, tweede en zelfs derde bovenhuizen, waar nu boom nog plant te ontdekken is, waren toen te midden van groene slootjes vol biez en kroos de molenerven gelegen waar het ruwe hout met windkracht tot deelen en planken werd verwerkt. Wie even buiten de poorten

kwam zag de wieken draaien en de zagen op en neder gaan.

Nu zijn er denkelijk honderden en honderden jonge Amsterdammers die nooit een houtzaagmolen gezien hebben. Het is een ding dat zich alleen op het open veld te huis gevoelt, waar de wind vrijelijk kan gieren over de vlakte en niet gevangen wordt door huizen en gebouwen.

En er zijn duizenden jonge Amsterdammers die nooit het vrije veld gezien hebben.

De stad veroverd langzamerhand het land en schiet er aan alle kanten straten in uit. Het dichtstbij gelegen dorp heeft het reeds voor een groot gedeelte met stadshuizen bezet en met stedelingen bevolkt.

In mijn prille jeugd was er nog een liedje bekend, waarin werd gesproken van den Overtoom als een landelijk oord waar men heen ging om „zoete melk met room” te nuttigen.